

A juhász legény három szeretője

Megkapta a juhászlegény a behívóját, be kellett neki rukkolni katonának. Három lánynak is csapta a szelet, hát mind a háromtól elbúcsúzott.

Elment az elsőhöz.

- Eljöttem elköszönni. Mondd meg nekem, mivel fogsz majd meggyászolni, míg odaleszek!

- Mivel tudnálak meggyászolni? Addig nem fésülködök, nem mosakodok.

Nagyot nézett erre a legény, de egy árva szót sem szólt rá.

Elment a másik szeretőjéhez.

- Sokáig udvarolgattam neked, sokat szórakoztunk együtt, hát meg fogsz-e gyászolni, míg katona leszek?

- Meg bizony.

- Hogyan?

- Míg vissza nem jössz, nem seprem az udvart, nem takarítom a házat.

A juhászlegény erre sem tudott mondani semmit.

Elment a harmadikhoz.

- Ha már ennyi és ennyi ideig szórakoztunk együtt, multságokba járogattunk, mivel gyászolsz meg, míg odaleszek?

- Ha annyira kívánod, hogy meggyászoljalak, három évig felöntözöm az összes moslékot a padlásra.

A legényt ez a mondás is megütötte, de nem szólt semmit.

Telt-múlt az idő, néhányszor hazalátogatott szabadságra, ellátogatott a lányokhoz. Az első bodros volt, beboglyosodott a haja. A másiknak meg nagy összevisszaság az udvarán, a háza meg szennyes. Az sem volt valami kellemes látvány. Csak a harmadiknál volt rend, a lány is takaros, ott nem bántotta a szemét semmi. Persze a padlásra nem kukkantott fel.

Mikor aztán megkapta az obsitot, úgy gondolta, feleséget hoz a házhoz, a három lányból az egyiknek beköti a fejét.

Elment az elsőhöz.

- Hadd látom, hogy gyászoltál?

Alig ismert a lányra, ahogy állt előtte boglyosan, piszkosan, csipásan. Szinte rá sem tudott nézni, úgy megundorodott tőle.

Elment a másikhöz. Ott meg alig tudott bejutni a kapunk, nem nyílott ki a sok szeméttől. No, a kapu a sok ráncigálás után csak engedett, de a házba már csak úgy tudott bejutni, hogy lapátot is vitt magával.

Itt sem vidult fel a szíve, örült, mikor otthagyhatta a szennyes portát.

Elment a harmadikhöz. Ott a lakás szépen kitakarítva, a lány takarosán felöltözve, kifésülködve.

- No - mondja a legény -, mivel gyászoltál meg?

- Felöntöztem a moslékot a padlásra, ahogy ígértem.

- Mutasd már, hadd látom!

Gondolta a legény, hogy valami óriási dézsába öntözte.

- Milyen bûz lehet ott háromévi moslékkal a padláson!

Kinyitotta a lány a padlásajtót, fölnézett a legény, hát látta a sok sonkát, kolbászt, szalonnát, ott csüngtek a rudakon felakasztgatva.

Mindjárt megnyalábolta a lányt, mert úgy gondolta, azt fogja feleségül venni, mert az gyászolta meg őt a leghelyesebben.